

ting as suspected perforated acute appendicitis: clinical, sonography and CT findings with pathologic correlation. *Int J Clin Exp Pathol* 2014;7:7068–71.

16. Cappello M, Randazzo C, Bravatà I, et al. Liver function test abnormalities in patients with inflammatory bowel diseases: A hospital-based survey. *Clin Med Insi-*

ghts *Gastroenterol* 2014;17:25–31.

17. Lukáš K. Několik poznámek k léčbě idiopatických střevních zánětů. *Interní Med* 2012;14:466–9.

MUDr. Zuzana Rábeková
Klinika hepatogastroenterologie
IKEM – Praha
Videňská 1958/9
140 21 Praha
e-mail: zuzana.rabekova@ikem.cz

Nekrolog

Zemřel primář Josef Kalný

Dne 29. 9. 2018 zemřel po dlouhé nemoci ve věku 85 let skvělý člověk, obětavý lékař a brilantní chirurg. Narodil se 14. 3. 1933 v pošumavské víscé Čimice v rodině venkovského muzikanta jako starší ze dvou synů. Základní školu a gymnázium absolvoval v Sušici. V té době byl jeho absolutní prioritou sport, kterému se hodlal věnovat profesionálně. MUDr. Voves, sportovní lékař SK Sušice a současně věhlasný primář chirurgického oddělení sušické nemocnice, osud Josefa Kalného zvrátil tím, že ho pozval „zřízencovat“ během prázdnin na své pracoviště. Několik dní rozhodlo o změně priorit a Josef Kalný se začal studovat medicínu. V r. 1952 byl přijat na Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Plzni a po jejím absolvování nastoupil jako sekundář na chirurgické oddělení sušické nemocnice, kde získával zkušenosti pod vedením svého milovaného primáře Vovsa. V r. 1962 složil atestaci I. stupně a plnohodnotně zastupoval primáře. Kupodivu mu primář Voves navrhl, aby se přihlásil do konkurzu na sekundáře na chirurgickou kliniku Pod Petřínem v Praze 1, napsal mu výborné doporučení a navíc mu půjčil na to, aby si mohl opatřit v Praze bydlení. Chirurgickou kliniku Pod Petřínem v té době vedl velmi moderním způsobem doc. Vahala. Záhy odhalil schopnosti mladého sekundáře a v r. 1966 mu umožnil roční studijní pobyt na chirurgické klinice ve Vídni, kterou vedl prof. Wenz. Během zahraničního pobytu se MUDr. Kalný velmi osvědčil, a v létě 1968 dokonce zastupoval přednostu chirurgické kliniky MUDr. Grabera ve švýcarském Badenu.

V roce 1967 složil atestaci II. stupně z chirurgie a stal se odborným asistentem chirurgické kliniky Fakulty dětského lékařství Karlovy Univerzity, kde se věnoval břišní chirurgii, zejména chirurgii jater a žlučových cest, a významně se podílel na rozvoji cévní chirurgie, zejména chirurgie žilní, a prevenci a léčbě tromboembolické nemoci. Jako první v bývalém Československu zavedl např. kavální filtr pro prevenci plicní embolie. Spolu s MUDr. Choltem rozpracoval novou metodu – rekanalizaci umbilikální žíly (opětovné zprůchodnění pupeční žíly, která po narození zaniká) pro diagnostiku a léčbu chorob jater. Toto téma bylo podkladem jeho kandidátské disertační práce a metodu jsme potom později úspěšně užívali u dětských nemocných ve FN Motol.

Jako většinu obyvatel naší země i MUDr. Kalného tvrdě zasáhl 21. srpen 1968. Během normalizačního procesu byl nucen odejít ze školství i z nemocnice Na Františku. Přesto se mu podařilo v r. 1978 obhájit titul kandidáta věd a až do r. 1980 působil velmi úspěšně na chirurgické klinice FN Královské Vinohrady. Avšak změna vedení kliniky a zhoršující se politický tlak ho nakonec donutily emigrovat s rodinou do Švýcarska.

Byl hned přijat jako zástupce MUDr. Grabera na chirurgickou kliniku v Badenu. V letech 1989–1999 pak působil jako vedoucí lékaře ortopedické kliniky Schulthess Klinik v Curychu. Po „sametové revoluci“ se snažil pomáhat českým chirurgům a ortopedům tím, že pro ně zajišťoval školení na svém pracovišti.

Po odchodu do důchodu se MUDr. Kalný i s rodinou vrátil do Čech. Dostal příležitost pracovat v letech 2000–2006 na chirurgickém oddělení Nemocnice ve Stodě, i jako primář. V té době byl již těžce nemocný, ale přesto přijal nabídku vrátit se na chirurgii sušické nemocnice, kde kdysi začínal. V roce 2014 byl jeho přínos medicíně oceněn čestným členstvím v České chirurgické společnosti.

Josef Kalný byl nejen výjimečný lékař a chirurg, ale i velmi citlivý a empatický člověk. Dovedl se těšit ze všeho krásného – hudby, výtvarného umění, šumavské přírody i krásných chvil se svými přáteli. Byl přímý a otevřený, neuměl uhybat, a za to také on i jeho rodina draze zaplatili.

S úctou

MUDr. Jaroslav Špaletka, CSc.,
MUDr. Jiří Vítovec
prof. MUDr. Miroslav Ryska, CSc.